

ÅRSMELDING
2024
Personvernemnda

Innhold

Leders beretning	4
Administrative forhold, styring og kontroll i nemnda	5
Regnskap og budsjett for 2024	5
Nemndas medlemmer	6
Nemndas sekretariat.....	6
Årets aktiviteter	6
Saksbehandlingen i Personvernemnda	7
Saker som ble behandlet i 2024	9
PVN-2023-13 Kameraovervåking fra privat bolig – klage på Datatilsynets vedtak om at det ikke foregikk ulovlig kameraovervåking etter at Datatilsynets varslede pålegg om opphør var oppfylt	9
PVN-2023-17 Databehandlers bistand til arbeidsgivers innsyn i arbeidstakers e-postkasse - Datatilsynets avslutning av sak	9
PVN-2023-18 Innsyn i pasientjournal	10
PVN-2023-19 Innsyn i arbeidstakers e-postkasse - klage på Datatilsynets avslutning av sak mot arbeidsgivers samarbeidspartner	10
PVN-2023-20 Sletting av dokument i personalmappe hos tidligere arbeidsgiver	10
PVN-2023-21 Klage på Datatilsynets avslutning av sak om kredittvurdering.....	11
PVN-2023-23 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak uten å gi pålegg – behandling av personopplysninger hos NAV	11
PVN-2023-24 Klage på Datatilsynets beslutning om ikke å følge opp en henvendelse om brudd på personvernforordningen - avvisning.....	11
PVN-2023-25 Klage over Datatilsynets avvisning av sak om uriktig/mangelfull registrering i Konkursregisteret m.m.	12
PVN-2023-26 Klage fra Meta Ireland og Facebook Norway på Datatilsynets avvisning av klage over vedtak truffet med hjemmel i personvernforordningen artikkel 66 nr. 1.....	12
PVN-2023-27 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak om retting og sletting av personopplysninger i kommunen uten å gi pålegg	13
PVN-2023-28 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak uten å gi pålegg – behandling av personopplysninger hos NAV	13
PVN-2023-29 Klage på Datatilsynets avslutning av sak om politiets behandling av personopplysninger.....	13
PVN-2023-30 Klage over Datatilsynets valg av reaksjon ved konstatert brudd på personopplysningssikkerheten i en kommune	14
PVN-2023-31 og PVN-2024-04 Klage fra Meta Ireland og Facebook Norway på Datatilsynets vedtak om tvangsmulkt.....	14
PVN-2024-01 Arbeidsgivers innsyn i arbeidstakers e-postkasse	15
PVN-2024-02 Klage over Datatilsynets avslag på krav om dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36	15
PVN-2024-03 Klage over Datatilsynets avvisning av klage på valg av reaksjon ved konstatert brudd på personvernforordningen.....	15

PVN-2024-05 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak - retting/sletting av helseopplysninger i pasientjournal	16
PVN-2024-06 Klage på Datatilsynets avvisning av en henvendelse fordi den ikke representerer en klage etter artikkel 77 nr. 1	16
PVN-2024-07 Klage over Datatilsynets avslutning av sak om innsyn i logg og brudd på personopplysningsikkerheten hos Helseklage	16
PVN-2024-08 Klage på Datatilsynets avvisning av en henvendelse fordi den ikke representerer en klage etter artikkel 77 nr. 1	17
PVN-2024-09 Avslag på krav om elektronisk tilgang til tannlegejournal	17
PVN-2024-10 Behandlingsgrunnlag for behandling av helseopplysninger i et forskningsprosjekt – opphevelse av Datatilsynets vedtak	17
PVN-2024-11 Behandling av personopplysninger i et konkursbo	18
PVN-2024-12 Bankens behandling av identitetsdokument med ansiktsbilde.....	18
PVN-2024-17 Klage fra NAV på Datatilsynets vedtak om pålegg for brudd på personvernforordningen og ileggelse av overtredelsesgebyr	18
PVN-2024-24 Dekning av sakskostnader, jf. forvaltningsloven § 36.....	18
Vurdering av framtidutsikter.....	19

Leders beretning

Personopplysningsloven gjennomfører EUs personvernforordning, og gir dessuten enkelte nasjonale regler. Personvernforordningen gjelder for alle EØS-land og fastsetter regler om behandling og utveksling av personopplysninger. Reglene har stor betydning for enkeltpersoner, privat næringsliv og offentlig sektor.

Datatilsynet er tilsynsmyndighet etter loven. Personvernemnda er klageorgan for Datatilsynets vedtak, jf. personopplysningsloven § 22. Det betyr at Datatilsynet i første instans, og Personvernemnda som klageorgan, er satt til å forvalte personopplysningsloven og å avveie personvern hensyn mot øvrige samfunnshensyn. Det er en spennende og viktig oppgave.

Året 2024 har vært et krevende år for Personvernemnda. Antallet saker som bringes inn for nemnda har økt, samtidig som flere av sakene er mer omfattende enn tidligere. Dette har ledet til en viss økning i saksbehandlingstiden. Klagene fra Meta Ireland og Facebook Norway på Datatilsynets vedtak om tvangsmulkt (PVN-2023-31 og PVN-2024-04), samt klagen fra NAV på Datatilsynets vedtak om pålegg for brudd på personvernforordningen og ileggelse av overtredelsesgebyr (PVN-2024-17), har vært spesielt arbeidskrevende. Sakene er nærmere omtalt nedenfor.

Sakene som bringes inn for nemnda kommer fra alle samfunnsområder, og de illustrerer at spørsmål knyttet til personvern har økende aktualitet. Nemnda har fortsatt som mål å skrive faglig gode vedtak som kan gi veiledning for senere tilsvarende saker.

Personvernemnda er faglig bredt sammensatt. Dette bidrar til å sikre at nemndas avgjørelser varetar kryssende samfunnshensyn på en god måte.

Oslo, 26. februar 2025

Marius Stub
leder

Administrative forhold, styring og kontroll i nemnda

Personvernemnda er et uavhengig kollegialt forvaltningsorgan administrativt underlagt Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet (DFD). Nemnda ble etablert 1. januar 2001 i medhold av lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger. Loven er nå opphevet. I dag er det lov 15. juni 2018 nr. 38 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) § 22 som utgjør lovgrunnlaget. Nemnda har et sekretariat som forbereder saker for behandling i nemnda, og som varetar alle administrative funksjoner.

Personvernemndas virksomhet er i noen grad regulert i personopplysningsloven § 22 og forskrift 15. juni 2018 nr. 876 om behandling av personopplysninger (personopplysningsforskriften) §§ 3 og 4. I tillegg er det i økonomi- og saksbehandlingsinstruks 23. oktober 2018 fastsatt enkelte administrative rammer for nemndas virksomhet. Ut over dette er også de alminnelige reglene i forvaltningsloven og offentleglova sentrale for nemndas virksomhet.

Departementets instruks gjelder administrative forhold. Departementet kan ikke instruere om behandlingen av enkeltsaker eller om den faglige virksomheten for øvrig.

Nemnda avgjør klager over Datatilsynets vedtak med mindre noe annet er særskilt fastsatt, jf. personopplysningsloven § 22. Datatilsynet er tilsynsmyndighet etter personopplysningsloven, samt etter flere særlover, f.eks. helseregisterloven, helseforskningsloven og politiregisterloven m.m. Nemnda behandler ikke klager over Datatilsynets vedtak i saker som berører behandlingsansvarlige eller registrerte i flere EØS-land (grenseoverskridende behandling), og som skal behandles etter de særlige reglene i personvernforordningen artikkel 60 til 66.

Nemnda treffer sine vedtak ved alminnelig flertall og er beslutningsdyktig når minst fem av nemndas medlemmer eller deres varamedlemmer deltar. Nemndas vedtak er endelige og kan ikke overprøves gjennom forvaltningsklage. Spørsmål om gyldigheten av Personvernemndas vedtak kan bringes inn for domstolene, jf. personopplysningsloven § 25 annet ledd. Søksmål rettes i så fall mot staten ved Personvernemnda.

Personvernemnda orienterer departementet årlig om behandlingen av klagesakene gjennom sin årsmelding. Nemndas vedtak publiseres på lovdata.no og på nemndas nettside, www.personvernemnda.no, i anonymisert form.

Regnskap og budsjett for 2024

Personvernemnda finansieres over kap. 1551, post 01, Personvernemnda, i statsbudsjettet. Personvernemnda ble for 2024 tildelt et budsjett på 2 778 000 kroner. Totalt forbruk i 2024 var 2 669 171 kroner, og nemnda holdt seg således innenfor tildelte budsjettmidler. Personvernemnda disponerte sin bevilgning primært til lønns- og driftsutgifter til Personvernemndas sekretariat, møte- og reiseutgifter samt godtgjørelse til nemndas medlemmer, internseminar med Datatilsynet og deltakelse på kurs. I tillegg brukte Personvernemnda 51 000 kroner på utvikling og design av nytt nettsted, www.personvernemnda.no.

Avtaler og anskaffelser som pådrar nemnda økonomiske forpliktelser, inngås av Personvernemndas leder eller sekretariatet etter fullmakt fra leder. Budsjettdisponeringsfullmakt for kap. 1551 ligger i DFD. Alle utbetalinger godkjennes av departementet.

Nemndas medlemmer

Personvernemnda har sju faste medlemmer som blir oppnevnt for fire år med adgang til gjenoppnevning for ytterligere fire år. Hvert medlem har sin personlige vararepresentant. Nemndas medlemmer og deres vararepresentanter er oppnevnt av Kongen.

Samtlige medlemmer utfører nemndsoppgavene som et verv ved siden av ordinært arbeid. Nemndas medlemmer, som er bosatt i hele landet, trer sammen i møter ca. én gang pr. måned.

Personvernemnda besto i 2024 av følgende personer:

Leder:

Sorenskriver Mari Bø Haugstad, Hamar

Personlig vara: Riksmekler og lagdommer Mats Wilhelm Ruland, Oslo

Nestleder:

Professor Bjørnar Borvik, Bergen

Personlig vara: Tingrettsdommer Gunn Elin Lode, Sandnes

Medlemmer:

Advokat Malin Tønseth, Oslo

Personlig vara: Rådgiver Eirik Løkke, Oslo

Overlege Ellen Økland Blinkenberg, Bergen

Personlig vara: Seniorrådgiver Heidi Talsethagen, Tromsø

Professor Morten Goodwin, Arendal

Personlig vara: Teknologidirektør Simen Sommerfeldt, Nordre Follo

Advokat Hans Marius Graasvold, Skien

Personlig vara: Fagdirektør personvern Maryke Silalahi Nuth, Oslo

Sivilingeniør Hans Marius Tessem, Gjøvik

Personlig vara: Seniorforsker Petter Bae Brandtzæg, Oslo

Personvernemndas medlemmer er sammensatt med variert kompetanse. Nemndas leder og nestleder skal ha juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap. På Personvernemndas nettsted, www.personvernemnda.no, finnes mer informasjon om nemndas medlemmer.

Nemndas sekretariat

Personvernemnda har et eget sekretariat som forbereder saker for behandling i nemnda, og som varetar alle administrative funksjoner. Sekretariatet, som består av én medarbeider, er administrativt ansatt i DFD.

Sekretariatsfunksjonen utføres av juridisk utredningsleder/sekretariatsleder Anette Klem Funderud i 100 % stilling. Sekretariatet har egne kontorer i departementsfellesskapet.

Årets aktiviteter

Personvernemnda holdt tolv møter i 2024. Møtene ble holdt i Oslo.

I tillegg til nemndsmøter har det vært møter og løpende kontakt mellom sekretariatet og nemndas leder om saksutredningen og om nemndas virksomhet, herunder praktiske, administrative og økonomiske forhold.

Personvernemnda arrangerte 16. april 2024 et halvdags internseminar med deltakere fra Datatilsynet, hvor samhandlingen mellom Datatilsynet og Personvernemnda ble drøftet. Både nemndas leder, Mari Bø Haugstad, og Datatilsynets direktør, Line Coll, holdt innlegg. I tillegg holdt professor ved Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo, Hans Petter Graver et foredrag om Datatilsynets og Personvernemndas kompetanse til å overprøve andre offentlige organers vurderinger av egen virksomhet.

Årlig kontaktmøte mellom departementet og nemndas leder og sekretariatsleder ble holdt 29. mai 2024. Fra nemndas side ble det opplyst at antallet saker som bringes inn for nemnda har økt, samtidig som flere av sakene er mer omfattende enn tidligere. Dette har ført til en økning i saksbehandlingstiden fra 1,5 måneder i 2022 til 5,5 måneder i 2023. Departementet vurderte økningen av saksbehandlingstiden som akseptabel. Nemnda fremhevet videre behovet for å tilføre ressurser til nemndas sekretariat. Ordningen med kun én ansatt i sekretariatet har over lang tid vært belastende for både sekretariatet og for nemndas leder. Departementet ville i etterkant av møtet undersøke alternativer som kan bidra til styrking av sekretariatet. Videre ble sammensetningen av ny nemnd for 2025–2028 diskutert, der behovet for dyktige jurister og to teknologer ble fremhevet. Det er behov for nemndsmedlemmer og vararepresentanter med generell kompetanse innenfor EU-/EØS-rett og særlig personvernrett. Erfaring har for øvrig vist at dommererfaring kan være nyttig.

Nemnda avga 30. oktober 2024 et høringsinnspill til Justis- og beredskapsdepartementet i forbindelse med departementets etterkontroll av personopplysningsloven. Nemndas innspill til departementet gjaldt følgende temaer:

- Personvernemndas partsstilling og uavhengighet – og statens søksmålskompetanse
- Datatilsynets kompetanse til å ilegge tvangsmulkt etter personopplysningsloven § 29 i hastesaker etter personvernforordningen artikkel 66 nr. 1
- Omfanget av Datatilsynets plikter etter personvernforordningen artikkel 57 nr. 1 bokstav f
- Personvernemndas sammensetning, utnevningsperiode, mv.
- Styrking av Personvernemndas sekretariat

Saksbehandlingen i Personvernemnda

Nemnda behandler klager fra privatpersoner, fra bedrifter, og fra statlige, kommunale og fylkeskommunale organer. De personvernrettslige problemstillingene som reises, må ofte ses i sammenheng med andre rettsområder, herunder alminnelig og spesiell forvaltningsrett, og privatrettslige regler og avtaler. Sakene har gjennomgående stor betydning både for privatliv, kommersiell og offentlig virksomhet.

Det har i 2024 vært en betydelig økning av antallet klagesaker som bringes inn for Personvernemnda. I 2023 mottok nemnda 31 nye saker fra Datatilsynet. Det var en økning i sakstilfanget på 41 % sammenlignet med 2022. 15 saker fra 2023 ble overført til 2024. I 2024 mottok nemnda 49 nye saker fra Datatilsynet, som tilsvarer en ytterligere økning på 58 % fra 2023. 35 restansesaker ble overført til behandling i 2025.

Nemnda holdt tolv møter i 2024. På disse møtene ble 29 saker ferdigbehandlet. Alle vedtakene var enstemmige. Klagebehandlingen medførte endring av Datatilsynets vedtak i åtte saker. Ferdig behandlede saker i nemnda økte med 21 % i 2024 sammenlignet med året før, da nemnda behandlet 24 saker. Flere av sakene var store og kompliserte, og dermed også ressurskrevende for både sekretariatet og nemnda. Disse sakene ble behandlet over flere møter i nemnda. Dette gjelder blant annet PVN-2023-31 og PVN-2024-04 (Meta Ireland /Facebook Norway), PVN-2024-17 (NAV) og PVN-2024-24 (sakskostnader i Meta Ireland /Facebook Norway-saken). Sakene omtales nedenfor.

Den gjennomsnittlige saksbehandlingstiden var på 6,7 måneder, som er en økning fra 2023, da saksbehandlingstiden var 5,5 måneder.

De fleste sakene ble behandlet og avsluttet med endelig vedtak etter én nemndsbehandling. Dette skyldes at sakene var godt forberedt før møtene, i et nært samarbeid mellom leder, sekretariat og de øvrige medlemmene i nemnda.

Sakene Personvernemnda behandlet i 2024 reiste varierte problemstillinger. Saker knyttet til innsyn, retting og sletting av personopplysninger er en praktisk viktig sakstype, se PVN-2023-18 (innsyn i pasientjournal), PVN-2023-20 (sletting av dokument i personalmappe), PVN-2023-27 (retting/sletting av opplysninger i en barnehage), PVN-2023-28 (krav om sletting av en sakkyndighetserklæring hos NAV), PVN-2024-05 (retting/sletting i pasientjournal), PVN-2024-07 (innsyn i logg) og PVN-2024-09 (elektronisk tilgang).

En annen praktisk viktig sakstype er saker knyttet til kameraovervåking (PVN-2023-14), kredittvurdering (PVN-2023-21), arbeidsgivers innsyn i ansattes e-postkasse (PVN-2023-17, PVN-2023-19, PVN-2024-01), rettspleielovunntaket (PVN-2023-25) og klage på Datatilsynets valg av reaksjon (PVN-2023-30, PVN-2024-01 og PVN-2024-03).

Flere klagesaker har reist spørsmål om omfanget av Datatilsynets plikter etter personvernforordningen 57 nr. 1 bokstav f (PVN-2024-10, PVN-2023-21, PVN-2023-24, PVN-2024-08 og PVN-2024-07 (ett av punktene), og PVN-2023-23).

Oversikt over vedtakene, samt vedtakene i sin helhet (i anonymisert form), er publisert på Personvernemndas hjemmeside, www.personvernemnda.no. I tillegg er vedtakene publisert på lovdata.no.

Tabellen nedenfor viser saksavviklingen de sju siste årene.

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Innkomne saker	20	16	24	22	22	31	49
Avgjorte saker (realitetsbehandlet)	15	20	17	26	19	24	29
DTs vedtak opprettholdt	6	14	8	17	16	18	21
DTs vedtak endret eller opphevet	8	5	8	7	3	6	8

Vedtaksendring i %	53 %	25 %	47 %	27 %	16 %	25 %	28 %
Saksbehandlingstid i gj.snitt (mndr)	4,3	5,6	2,3	3,0	4,0	5,5	6,7

Saker som ble behandlet i 2024

PVN-2023-13 Kameraovervåking fra privat bolig – klage på Datatilsynets vedtak om at det ikke foregikk ulovlig kameraovervåking etter at Datatilsynets varslede pålegg om opphør var oppfylt

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse der tilsynet konkluderte med at den påklagede kameraovervåkingen ikke lenger var regulert av personopplysningsloven, jf. personopplysningsloven § 2 andre ledd bokstav a, da varslet pålegg om å avslutte overvåking av deler av eiendommen ble ansett oppfylt.

Innsamling og lagring av bilder fra kameraovervåking som fanger opp en identifisert eller identifiserbar fysisk person anses som behandling av personopplysninger, og omfattes av de alminnelige reglene i personopplysningsloven og personvernforordningen, jf. loven § 1 og forordningen artikkel 4 nr. 1 og 2. Loven gjelder likevel ikke «ved behandling av personopplysninger som utføres av en fysisk person som ledd i rent personlige eller familiemessige aktiviteter», jf. personopplysningsloven § 2 andre ledd bokstav a. På bakgrunn av partenes forklaringer og de framlagte bildene, la nemnda, som Datatilsynet, til grunn at det ikke er sannsynliggjort at noen av Bs kameraer lenger var montert slik at de overvåker As eiendom, verken hagen, huset eller inn i huset gjennom vindu eller døråpninger. Nemnda opprettholdt Datatilsynets vedtak.

PVN-2023-17 Databehandlers bistand til arbeidsgivers innsyn i arbeidstakers e-postkasse - Datatilsynets avslutning av sak

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse om å avslutte en klagesak mot en databehandler uten nærmere undersøkelser, under henvisning til at tilsynet behandlet klage mot den behandlingsansvarlige.

A klaget til Datatilsynet etter at arbeidsgiver hadde foretatt innsyn i hennes e-postkasse. Innsynet i As e-postkasse ble gjennomført av arbeidsgiver med bistand fra C, som databehandler for arbeidsgiver. A sendte senere en ny klage i samme sak rettet mot databehandleren, C. Datatilsynet avsluttet klagen mot databehandler uten nærmere undersøkelser og uten å ta stilling til realiteten, med henvisning til at Datatilsynet allerede behandlet en klage mot arbeidsgiver (behandlingsansvarlig) for den samme behandlingen av personopplysninger. A klaget på dette og saken ble oversendt nemnda. Nemnda vurderte saken og fant at As rett til å klage til en tilsynsmyndighet dersom hun anser at behandlingen av hennes personopplysninger er i strid med personvernforordningen etter artikkel 77, var ivarettatt gjennom klagen mot den behandlingsansvarlige. Når Datatilsynet konstaterer at den behandlingsansvarlige har brutt personvernforordningen i forbindelse med innsyn i e-postkassen til en arbeidstaker, er det opp til Datatilsynet å vurdere om dette er noe som også foranlediger korrigerende tiltak overfor databehandleren eller andre samarbeidspartnere til den behandlingsansvarlige. Nemnda opprettholdt Datatilsynets avvisning av As klage.

PVN-2023-18 Innsyn i pasientjournal

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse der Datatilsynet konkluderte med at A ikke hadde krav på ytterligere innsyn etter personvernforordningen.

Personvernforordningen artikkel 15 har generelle regler om den registrertes rett til innsyn i egne personopplysninger som behandles. For helseopplysninger er dette videre regulert i helselovgivningen, herunder i pasientjournalforskriften og pasient- og brukerrettighetsloven. Retten til innsyn i pasientopplysninger gjelder pasientjournal (med eventuelle vedlegg) og innsynslogg. Når det gjelder øvrige tekniske data om helsepersonellens handlinger knyttet til journalen, er dette ikke opplysninger som er omfattet av retten til innsyn. Nemnda sluttet seg til Datatilsynets vurdering om at innsynsretten var oppfylt i dette tilfellet, jf. pasientjournalforskriften §§ 11 og 14, pasient- og brukerrettighetsloven § 5-1 og personvernforordningen artikkel 15.

PVN-2023-19 Innsyn i arbeidstakers e-postkasse - klage på Datatilsynets avslutning av sak mot arbeidsgivers samarbeidspartner

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse om å avslutte en klagesak mot arbeidsgiverens samarbeidspartner. Avslutningen ble begrunnet med at klagen ville bli behandlet som en del av hovedsaken som gjaldt klage på arbeidsgiverens innsyn i As e-postkasse.

A klaget til Datatilsynet etter at arbeidsgiveren hennes hadde foretatt innsyn i hennes e-postkasse. Innsynet i As e-postkasse ble gjennomført av arbeidsgiver med bistand fra B, som ekstern samarbeidspartner for arbeidsgiver. A sendte senere en ny klage i samme sak rettet mot B (ekstern samarbeidspartner). Datatilsynet vurderte at B måtte regnes som en selvstendig behandlingsansvarlig, men avsluttet saken mot B og viste til at de innklagede forholdene mest hensiktsmessig ville bli behandlet sammen med klagen mot arbeidsgiver. A klagde på denne avgjørelsen og saken ble oversendt Personvernemnda. Nemnda vurderte saken og fant at As rett til å klage til en tilsynsmyndighet dersom hun anser at behandlingen av hennes personopplysninger er i strid med personvernforordningen etter artikkel 77, var ivarettatt gjennom klagen mot arbeidsgiver. Nemnda uttalte at det må ligge innenfor Datatilsynets hensiktsmessighetsskjønn å ta stilling til om en klage mot ulike aktører (behandlingsansvarlig, databehandler eller andre samarbeidspartnere) skal behandles samlet i én sak eller om klagen skal behandles i flere saker. Dette er ikke et forhold som kan styres av den registrerte. As klage ble dermed avvist.

PVN-2023-20 Sletting av dokument i personalmappe hos tidligere arbeidsgiver

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets vedtak der Datatilsynet konkluderte med at A hadde fått oppfylt sin innsynsrett etter personvernforordningen artikkel 15, men ikke ga ham medhold i sitt slettekrav etter personvernforordningen artikkel 17.

Spørsmålet for nemnda var om As tidligere statlige arbeidsgiver skulle pålegges å slette et arkivert dokument som inneholdt personopplysninger om A fra hans personalmappe. Arbeidsgivers formål med innsamling av personopplysningene opprinnelig var knyttet til hans arbeidsforhold. Arbeidsforholdet var avsluttet og arbeidsgivers formål med fortsatt oppbevaring av opplysningene var begrunnet i arkivformål i allmennhetens interesse i tråd med bestemmelsene i arkivlova. Slik viderebehandling er ikke uforenlig med det opprinnelige formålet, jf. personvernforordningen artikkel 5 nr. 1 bokstav b. Nemnda viste til at de aktuelle personopplysningene representerte materiale som er underlagt bevaringsplikt etter arkivlova § 6 jf. § 9 og Riksarkivarens forskrift § 7-11 første ledd, og at arbeidsgiver har en rettslig forpliktelse til å oppbevare opplysningene jf. personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav

c. Nemnda kunne derfor ikke pålegge arbeidsgiver å slette opplysningene, jf. personvernforordningen artikkel 17 nr. 3 bokstav b og d. Datatilsynets vedtak ble opprettholdt.

PVN-2023-21 Klage på Datatilsynets avslutning av sak om kredittvurdering

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets vedtak 7. juni 2023 der Datatilsynet avsluttet sak om Qliro ABs kredittvurdering av ham uten ytterligere undersøkelser og uten å gi pålegg.

Etter at A fikk et gjenpartsbrief fra Bisnode, henvendte han seg til Datatilsynet og klaget over at det han mente var en ulovlig kredittvurdering av ham fra det svenske betalingsløsningsselskapet Qliro AB. Datatilsynet ba A om å kontakte Qliro for å få klarhet i faktum før tilsynet eventuelt kunne be om bistand fra det svenske datatilsynet. A ønsket ikke det og Datatilsynet avsluttet saken. Nemnda har i flere saker lagt til grunn at det i utgangspunktet er klagers oppgave å redegjøre for saken og legge fram dokumentasjon for det forholdet som påklages. Da A valgte ikke å bidra ytterligere til å opplyse saken, mente nemnda at det forsvarlig av Datatilsynet å avgjøre saken med bakgrunn i de opplysningene som forelå. Nemnda var enig med tilsynet i at det ikke var sannsynliggjort at personopplysningsloven eller kredittopplysningsloven var brutt. Etter nemndas vurdering hadde tilsynet oppfylt sin utredningsplikt. Saken var tilstrekkelig opplyst, jf. forvaltningsloven § 17 og personvernforordningen artikkel 57 nr. 1 bokstav f. Nemnda opprettholdt tilsynets vedtak.

PVN-2023-23 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak uten å gi pålegg – behandling av personopplysninger hos NAV

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak om ulovlig behandling av personopplysninger hos NAV, uten å gi pålegg.

A henvendte seg til Datatilsynet og klaget over snoking i hans personopplysninger fra en ansatt hos NAV. NAV innrømmet at det var avdekket oppslag i As personopplysninger uten tjenstlig behov fra ansatte i NAV. Datatilsynet avsluttet saken uten å ta stilling til om personopplysningsloven var brutt, men opplyste blant annet at tilsynet følger opp NAV sentralt på områder som loggkontroll og styring av tilgang til personopplysninger. Tilsynet viste til at informasjonen fra A ble tatt med videre inn i dette arbeidet. Nemnda har i flere tidligere avgjørelser lagt til grunn at Datatilsynet etter personvernforordningen artikkel 57 nr. 1 bokstav f har en viss frihet til å avgjøre hvor omfattende undersøkelser den enkelte sak krever, men at tilsynet ikke fritt kan velge ikke å ta en klage til behandling. I dette tilfellet kom nemnda til at det var forsvarlig å la informasjonen fra denne enkeltsaken inngå i den mer omfattende tilsynssaken Datatilsynet har gående hos NAV. Saken omfatter loggkontroll og styring av tilgang til personopplysninger hos NAV og tilsynet har varslet NAV om et pålegg om å rette opp brudd på informasjonssikkerheten og et gebyr på 20 millioner kroner for brudd på loven. Nemnda la til grunn at enkeltilfeller av «unødvendige» oppslag ikke nødvendigvis medfører at den behandlingsansvarlige har brutt personvernforordningen artikkel 24 og 25, slik at det kan lede til «korrigerende tiltak», jf. artikkel 58 nr. 2. Datatilsynet må i slike tilfeller ha mulighet for å la en enkelthenvendelse inngå i en bredere anlagt tilsynssak mot en behandlingsansvarlig uten å ta stilling i den enkelte saken. Datatilsynets vedtak ble opprettholdt.

PVN-2023-24 Klage på Datatilsynets beslutning om ikke å følge opp en henvendelse om brudd på personvernforordningen - avvisning

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse 6. juli 2023 om ikke å gjøre nærmere undersøkelser av om Statistisk sentralbyrå (SSB) behandler personopplysninger ulovlig.

A kontaktet Datatilsynet og varslet om flere forhold ved SSBs behandling av personopplysninger som han mente var ulovlig. Datatilsynet avsluttet saken uten å gjøre nærmere undersøkelser og uten å ta stilling til om behandlingen av personopplysninger var ulovlig. Datatilsynet viste til personvernforordningen artikkel 57 nr. 1 bokstav f. Nemnda vurderte hvilket handlingsrom tilsynet, når det mottar en henvendelse om mulige brudd på personopplysningsloven, har til å velge ikke å ta stilling til om den beskrevne behandlingen i henvendelsen er ulovlig eller ikke. Nemnda la til grunn at tilsynet i utgangspunktet plikter å ta stilling til de klagenes som fremsettes, jf. artikkel 77, men at det er klagers oppgave å redegjøre for saken og legge frem dokumentasjon for det forholdet som påklages. I mangel av en viss konkretisering av at det er vedkommendes egne personopplysninger som er behandlet på en måte som er i strid med forordningen, kan det etter nemndas syn argumenteres for at henvendelsen ikke skal regnes som en klage som forplikter tilsynet til å gjøre visse undersøkelser. I dette tilfellet hvor SSB driver en lovregulert virksomhet og hvor de opplysningene som er gitt i henvendelsen ikke i seg selv gir tilstrekkelig grunn til å mistenke en ulovlig behandling av personopplysninger, kan ikke henvendelsen anses som en klage som gir tilsynet plikt til å gjøre nærmere undersøkelser etter artikkel 57 nr. 1 bokstav f. Nemnda opprettholdt Datatilsynets vedtak.

PVN-2023-25 Klage over Datatilsynets avvisning av sak om uriktig/mangelfull registrering i Konkursregisteret m.m.

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets vedtak 2. juni 2023 hvor tilsynet avviste hans sak om ulike feilregistreringer i Brønnøysundregistrene uten å gi pålegg.

Nemnda la til grunn at registrering av konkursåpning i Brønnøysundregistrene, som skjer etter melding fra retten, ikke er omfattet av rettspleielovunntaket i personopplysningsloven § 2 andre ledd bokstav b. Registreringen av de aktuelle opplysningene hadde behandlingsgrunnlag i personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav e, jf. nr. 3, med supplerende rettsgrunnlag i konkursloven og konkursregisterforskriften. A hadde ikke sannsynliggjort at Konkursregisteret hadde registrert uriktige opplysninger som han kunne kreve rettet eller slettet. Når det gjaldt registrering av fusjon i Foretaksregisteret mellom aksjeselskaper og sletting av registrerte kunngjøringer om selskaper i Brønnøysundregistrene, var nemnda enig med Datatilsynet i at slike opplysninger ikke er personopplysninger, men opplysninger om juridiske personer. Slik registrering faller utenfor personopplysningsloven og personvernforordningens virkeområde, jf. personopplysningsloven § 2 første ledd. A fikk ikke medhold i klagen.

PVN-2023-26 Klage fra Meta Ireland og Facebook Norway på Datatilsynets avvisning av klage over vedtak truffet med hjemmel i personvernforordningen artikkel 66 nr. 1

Saken gjelder klage fra Meta Platforms Ireland Limited og Facebook Norway AS på Datatilsynets vedtak 3. august 2023 der tilsynet avviste klage over vedtak 14. juli 2023 truffet med hjemmel i personvernforordningen artikkel 66 nr. 1, jf. personopplysningsloven § 22 andre ledd.

Det var enighet om at Datatilsynets vedtak 14. juli 2023 er hjemlet i personvernforordningen kapittel VII og at Personvernemnda ikke har kompetanse til å behandle klager over dette vedtaket, jf. personopplysningsloven § 22 andre ledd. Klagerne anførte at selskapene har rett til forvaltningsklage etter forvaltningsloven § 28 og ba nemnda ta stilling til om vedtaket kunne klages inn for departementet. Nemnda la til grunn at når nemnda ikke har kompetanse til å behandle klagen, tilligger det heller ikke Personvernemnda å ta stilling til de prosessuelle reglene for hvordan disse sakene skal behandles. Gyldigheten av Datatilsynets

vedtak vil imidlertid kunne bringes inn for domstolene. Nemnda opprettholdt Datatilsynet avvisning av klagen.

PVN-2023-27 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak om retting og sletting av personopplysninger i kommunen uten å gi pålegg

Saken gjelder klage fra A og B på Datatilsynets vedtak om å avslutte sak om retting og sletting av personopplysninger uten å gi pålegg.

A og B kontaktet Datatilsynet og klaget over behandlingen av personopplysninger om deres sønn ved to barnehager og en barneskole, samt i barneverntjenesten. A og B ønsket flere dokumenter rettet og slettet. Tilsynet avsluttet saken uten å gi pålegg om retting eller sletting, under henvisning til reglene om arkivplikt i arkivlova. Nemnda vurderte at arkivregelverket ikke kan tolkes slik at den enkelte kommune eller fylkeskommune står helt fritt til å avgjøre hvilke dokumenter som skal arkiveres og hvilke som skal/kan slettes. Det må foretas en avveining av om det foreligger tvingende berettigede grunner for behandlingen som går foran den registrertes interesser, rettigheter og friheter, jf. personvernforordningen artikkel 21 nr. 1. Nemnda var ikke enig med Datatilsynet i at tilsynet ikke har kompetanse til å foreta denne vurderingen og foretok en selvstendig prøving av om det forelå tvingende berettigede grunner for fortsatt oppbevaring. Nemnda opprettholdt Datatilsynets vedtak når det gjaldt opplysningene fra skolen og barneverntjenesten. Når det gjaldt kravet om sletting av opplysninger fra barnehagene delte nemnda seg i et flertall og et mindretall. Flertallet fant at det ikke forelå tvingende berettigede grunner for fortsatt oppbevaring av opplysningene fra barnehagene, slik at vilkårene for fortsatt lagring ikke var oppfylt.

PVN-2023-28 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak uten å gi pålegg – behandling av personopplysninger hos NAV

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets vedtak der tilsynet avsluttet sak med krav om innsyn i, informasjon om og sletting av personopplysninger hos NAV uten å gi pålegg.

Nemnda fant at NAV hadde rettslig grunnlag for å innhente og lagre en spesialisterklæring som ble innhentet i forbindelse med NAVs oppfølging og vurdering av As ytelser etter folketrygdloven. Nemnda la til grunn at spesialisterklæringen er omfattet av NAVs arkivplikt, og at fortsatt lagring har hjemmel i artikkel 6 nr. 1 bokstav c (rettslig forpliktelse) og artikkel 9 nr. 2 bokstav j (arkivformål i allmennhetens interesse). Spesialisterklæringen skulle derfor ikke slettes, jf. artikkel 17 nr. 1. As krav om innsyn om hvilke ansatte i NAV som hadde sett spesialisterklæringen i fagsystemene førte heller ikke fram. Nemnda viste til at artikkel 15 nr. 1 bokstav c ikke gir den registrerte rett til informasjon om hvilke ansatte som har hatt tilgang til personopplysningene, jf. EU-domstolens uttalelser i C-579/21. Nemnda konkluderte videre med at NAV ikke hadde brutt informasjonsplikten. A var på det aktuelle tidspunktet under aktiv oppfølging og medisinsk utredning fra NAVs side. Nemnda la til grunn at A hadde informasjon om at NAV innhentet personopplysninger fra spesialisten han ble henvist til. Datatilsynets vedtak ble opprettholdt.

PVN-2023-29 Klage på Datatilsynets avslutning av sak om politiets behandling av personopplysninger

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak om politiets innhenting og utlevering av opplysninger i en straffesak.

A klaget på politiets behandling av personopplysninger til Datatilsynet. Datatilsynet undersøkte saken, men avdekket ikke behandling av personopplysninger i strid med politiregisterloven og avsluttet saken. A klagde på vedtaket og saken ble oversendt

Personvernemnda. Datatilsynet har ulike virkemidler dersom det finner at opplysningene behandles i strid med bestemmelsene i politiregisterloven eller politiregisterforskriften, jf. politiregisterloven § 60. Nemnda fant at Datatilsynets kompetanse i denne saken var begrenset til å gi anmerkning. En avgjørelse om det skal gis anmerkning eller ikke, kan ikke påklages til nemnda, jf. politiregisterloven § 60 tredje ledd. Nemnda avviste klagen.

PVN-2023-30 Klage over Datatilsynets valg av reaksjon ved konstatert brudd på personopplysningssikkerheten i en kommune

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avvisning av hennes klage over Datatilsynets vedtak om irettesettelse mot en kommune for brudd på personopplysningssikkerheten. Det er også truffet andre vedtak i saken som gjelder innhenting, utlevering og bruk av straffesaksdokumenter i en sivil sak for domstolene.

Datatilsynet traff vedtak om irettesettelse mot kommunen for brudd på personopplysningssikkerheten, jf. artikkel 32 nr. 1 bokstav b, og for videresending av personopplysninger uten rettslig grunnlag, jf. artikkel 5 og 6. A klaget på vedtaket om irettesettelse. I klagen fremholdt A at Datatilsynet burde ilagt et overtredelsesgebyr, for å markere alvorligheten av personvernbruddet. Datatilsynet avviste klagen n. A klaget på avvisningsvedtaket og saken ble oversendt Personvernemnda. I denne saken har A fått medhold i at kommunen har brutt reglene ved sin behandling av hennes personopplysninger. At Datatilsynet valgte å ilegge en irettesettelse, men ikke fant det nødvendige med noe overtredelsesgebyr, er ikke bestemmende for As rettigheter og plikter, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a, eller en avgjørelse som «retter seg mot» henne, jf. § 2 første ledd bokstav e. Nemnda viste til tidligere praksis fra nemnda og konkluderte med at Datatilsynets valg av reaksjon ikke er et enkeltvedtak som gir A klagerett. Datatilsynets vedtak om avvisning ble opprettholdt. Nemnda omtaler også andre vedtak i saken knyttet til innhenting, utlevering og bruk av straffesaksdokumenter i en sivil sak for domstolene.

PVN-2023-31 og PVN-2024-04 Klage fra Meta Ireland og Facebook Norway på Datatilsynets vedtak om tvangsmulkt

Saken gjelder klage fra Meta Platforms Ireland Limited og Facebook Norway AS på Datatilsynets vedtak 7. august 2023. I vedtaket ila Datatilsynet selskapene en tvangsmulkt på én million kroner per dag, i inntil tre måneder, for manglende oppfyllelse av et midlertidig forbud 14. juli 2023 mot å behandle personopplysninger for atferdsbasert markedsføring i forbindelse med selskapenes tilbud om Facebook- og Instagramtjenester i Norge.

Det midlertidige forbudet ble truffet med hjemmel i personvernforordningen artikkel 66 nr. 1, jf. artikkel 58 nr. 2 bokstav f. Tvangsmulktvedtaket ble truffet med hjemmel i personopplysningsloven § 29. Nemnda tolket personopplysningsloven § 29 innskrenkende slik at bestemmelsen ikke gir hjemmel for Datatilsynet til å treffe vedtak om tvangsmulkt for å sikre etterlevelsen av et hastevedtak truffet med hjemmel i artikkel 66 nr. 1. Bestemmelsen gir bare hjemmel for å treffe vedtak om tvangsmulkt for å sikre etterlevelsen av pålegg i ikkegrenseoverskridende saker. Nemnda viste til at det ikke var holdepunkter i forarbeidene til personopplysningsloven for at departementet mente å innføre en adgang for tilsynsmyndigheten til å ilegge tvangsmulkt for hastevedtak etter kapittel VII. Dersom meningen var at personopplysningsloven § 29 skulle gi slik hjemmel, ville det vært nærliggende å forvente at departementet i forarbeidene hadde avklart spørsmålet om nemndas kompetanse og den behandlingsansvarliges klagerett i slike saker. Også legalitetsprinsippet tilsa at det i loven hadde vært inntatt prosessuelle bestemmelser som regulerte avvikene fra de alminnelige reglene om klage og omgjøring i forvaltningsloven kapittel VI og

spesialbestemmelsen i § 51 femte ledd om klage på tvangsmulktvedtak. Nemnda konkluderte med at tvangsmulktvedtaket ikke hadde hjemmel i lov og opphevet vedtaket.

PVN-2024-01 Arbeidsgivers innsyn i arbeidstakers e-postkasse

Saken gjelder klage på Datatilsynets vedtak om irettesettelse til arbeidsgiver for overtredelse av personvernforordningens prosessuelle regler knyttet til gjennomføring av innsyn i arbeidstakers e-postkasse.

A klaget til Datatilsynet etter at arbeidsgiveren hennes hadde foretatt innsyn i hennes e-postkasse. Innsynet i As e-postkasse ble gjennomført av arbeidsgiver med bistand fra B, som ekstern samarbeidspartner. Datatilsynet vurderte at arbeidsgiver hadde rettslig grunnlag for innsynet, men traff vedtak om irettesettelse mot arbeidsgiver for brudd på personvernregelverkets prosessuelle regler knyttet til gjennomføring av innsyn i arbeidstakers e-postkasse. A klagde over vedtaket når det gjaldt Datatilsynets vurdering av faktum, spørsmålet om arbeidsgiver hadde rettslig grunnlag til å foreta innsynet, Bs rolle under innsynet, arbeidsgivers manglende behandlingsprotokoll etter artikkel 30, samt Datatilsynets valg av reaksjon overfor arbeidsgiver. Nemnda vurderte i likhet med Datatilsynet at arbeidsgiver hadde rettslig grunnlag for innsynet i As e-postkasse, jf. personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav f og e-postforskriften § 2 bokstav b. Nemnda vurderte videre at retten til å klage til en tilsynsmyndighet etter artikkel 77 ikke omfatter separate klager over eventuell manglende overholdelse av den behandlingsansvarliges generelle forpliktelser etter kapittel IV, herunder plikten til å føre protokoll. Når det gjaldt As klage over Datatilsynets valg av reaksjon overfor arbeidsgiver, vurderte nemnda at Datatilsynets valg av reaksjon ikke er et enkeltvedtak som gir A klagerett. As klage over arbeidsgivers manglende protokoll og klagen over manglende ileggelse av overtredelsesgebyr ble avvist, for øvrig ble Datatilsynets vedtak opprettholdt.

PVN-2024-02 Klage over Datatilsynets avslag på krav om dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets vedtak om avslag på krav om dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36

A framsatte krav om dekning av sakskostnader etter at Datatilsynet hadde fattet et nytt endret vedtak i en sak som gjaldt klage fra A på arbeidsgivers innsyn i As e-postkasse. A var i forvaltningssaken til Datatilsynet og klagen til Personvernemnda representert ved sin ektefelle. Det er flere vilkår i forvaltningsloven § 36 som må være oppfylt for at en part skal få dekket sine kostnader. Nemnda avsto As krav på dekning av sakskostnader da det ikke var sannsynliggjort reelle utgifter som gir rett til dekning etter forvaltningsloven § 36. Nemnda fant det derfor ikke nødvendig å vurdere de øvrige vilkårene. Nemnda opprettholdt Datatilsynets vedtak om avslag på dekning av sakskostnader.

PVN-2024-03 Klage over Datatilsynets avvising av klage på valg av reaksjon ved konstatert brudd på personvernforordningen

Saken gjelder klage fra Human-Etisk Forbund, på vegne av fem av sine medlemmer, samt likelydende klager fra tre enkeltpersoner som ikke er medlemmer av Human-Etisk forbund.

Klagen gjelder Datatilsynets vedtak der tilsynet avviste klage over tilsynets vedtak om irettesettelse av Den norske kirke for overtredelse av personvernforordningen. Personvernforordningen artikkel 78 nr. 1 gir enhver fysisk eller juridisk person rett til et effektivt rettsmiddel overfor et bindende vedtak «som gjelder dem» og som er truffet av en tilsynsmyndighet. Personvernemnda har i flere saker kommet til at de registrerte, som

opplever at personopplysningene om dem blir ulovlig behandlet, ikke har klagerett over Datatilsynets valg av reaksjon, se PVN-2019-12, PVN-2020-07 og PVN-2024-01. Nemndas begrunnelse har vært at Datatilsynets vedtak om valg av reaksjon ikke er bestemmende for de registrertes rettigheter og plikter, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a, eller en avgjørelse som «retter seg mot» dem, jf. § 2 første ledd bokstav e. I saken fastholder nemnda at en registrert som har vært utsatt for et brudd på personvernforordningen ikke har rettslig klageinteresse i spørsmålet om hvilket korrigerende tiltak som skal ilegges den behandlingsansvarlige, når personvernbruddet har opphørt. Virkningen er for avledet for klagerne, både når det gjelder aktualitet og tilknytning. Etter nemndas syn har ikke den registrerte et beskyttelsesverdig behov for å få prøvet reaksjonen mot den behandlingsansvarlige. Nemnda opprettholdt Datatilsynets avvisning av klagen på valg av reaksjon mot Den norske kirke.

PVN-2024-05 Klage over Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak - retting/sletting av helseopplysninger i pasientjournal

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse 8. desember 2023 om å avslutte sak om retting/sletting av helseopplysninger hos Sykehuset X, uten å treffe vedtak.

Datatilsynet har, med henvisning til artikkel 57 nr. 1 bokstav f, avsluttet saken uten å treffe noe vedtak og uten å ta stilling til As klage. Datatilsynets oppgaver følger av personvernforordningen artikkel 57. Etter nemndas vurdering åpner ikke bestemmelsen for en skjønnsmessig vurdering av hvilke klager som skal behandles og hvilke som kan avsluttes uten behandling. Nemnda anså det ikke som hensiktsmessig å sende saken tilbake til Datatilsynet, men valgte å treffe nytt vedtak. Nemnda konkluderte med at opplysningene som forelå var tilstrekkelige til å kunne treffe vedtak om at A ikke hadde krav på sletting av opplysninger i sin journal etter personopplysningsloven og at As krav om retting etter personopplysningsloven § 16 var oppfylt. Nemnda omgjorde Datatilsynets beslutning om ikke å behandle saken, men ga ikke A medhold i kravet om retting/sletting.

PVN-2024-06 Klage på Datatilsynets avvisning av en henvendelse fordi den ikke representerer en klage etter artikkel 77 nr. 1

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avvisning av hennes henvendelse under henvisning til at den ikke kunne anses som en klage etter personvernforordningen artikkel 77 nr. 1.

Nemnda var enig med Datatilsynet i at henvendelsen fra A ikke var å anse som en klage etter artikkel 77 nr. 1, som medfører en plikt for Datatilsynet til å gjøre undersøkelser, jf. artikkel 57 nr. 1 bokstav f. As henvendelser var generelle og handlet om misnøye med barneverntjenestens behandling av undersøkelsessaker vedrørende omsorgssituasjonen for hennes barn. Datatilsynet hadde korrekt opplyst at tilsynet ikke har kompetanse til å vurdere barneverntjenestens saksbehandling, og at klage over dette må rettes til Statsforvalteren. Tilsynet hadde også informert om hvordan hun skulle gå fram ved eventuelle rette- eller slettekrav i barneverntjenestens journaler. Henvendelsen til Datatilsynet gjaldt etter nemndas vurdering ikke en konkret og aktuell påstått ulovlig behandling av klagerens personopplysninger, og kunne ikke anses som en klage etter artikkel 77 nr. 1. Nemnda opprettholdt Datatilsynets avvisningsvedtak.

PVN-2024-07 Klage over Datatilsynets avslutning av sak om innsyn i logg og brudd på personopplysningssikkerheten hos Helseklage

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak om innsyn i logg og brudd på personopplysningssikkerheten hos Helseklage uten å gi pålegg.

Nemnda var enig med Datatilsynet i at personvernforordningen ikke krever logging av hvor lenge hvert nemndsmedlem bruker på å lese dokumenter i en sak. Nemnda la videre til grunn at artikkel 77 nr. 1 må forsås slik at forordningen oppstiller et krav til en viss konkretisering av den påståtte ulovlige behandlingen av personopplysninger for at Datatilsynets plikt til å gjøre undersøkelser etter artikkel 57 nr. 1 bokstav f utløses. En generell oppfordring om å undersøke om personopplysningssikkerheten er god nok i Helseklages behandling av pasientjournalopplysninger, kan ikke regnes som en klage som utløser en slik plikt. Når det gjaldt anmodning om innsyn viste nemnda vil at A hadde fått innsyn i loggdata om når oppslag ble gjort og formålet med dem, og konkluderte med at innsynsretten etter artikkel 15 ikke gir rett til å vite hvem som gjorde oppslag eller varigheten av dem, jf. EU-domstolens uttalelser i C-578/21. Nemnda opprettholdt Datatilsynets vedtak.

PVN-2024-08 Klage på Datatilsynets avvisning av en henvendelse fordi den ikke representerer en klage etter artikkel 77 nr. 1

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avvisning av hans henvendelse fordi den ikke representerer en klage etter personvernforordningen artikkel 77 nr. 1.

Nemnda var enig med Datatilsynet i at henvendelsen fra A ikke er å anse som en klage etter artikkel 77 nr. 1, som medfører en plikt for Datatilsynet til å gjøre undersøkelser, jf. artikkel 57 nr. 1 bokstav f. Riktignok lastet A den aktuelle appen ned på sin telefon, men han slettet den etter kort tid. Hans bekymring nå var først og fremst knyttet til at saken etter hans syn har allmenn interesse i og med at appen brukes av mange personer over hele landet. Han ba blant annet Datatilsynet om å gjøre grundige undersøkelser av sikkerhetsrisikoen for eiere av Android-telefoner. Henvendelsen gjelder etter nemndas vurdering ikke en konkret og aktuell påstått ulovlig behandling av klagerens personopplysninger, og anses ikke som en klage etter artikkel 77 nr. 1. Nemnda opprettholdt Datatilsynets avvisningsvedtak.

PVN-2024-09 Avslag på krav om elektronisk tilgang til tannlegejournal

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets vedtak om at personvernforordningen artikkel 15 ikke gir den den registrerte rett til å få elektronisk tilgang til journal via egen brukerkonto.

Nemnda var enig med Datatilsynet i at personvernforordningen i utgangspunktet er teknologinøytral. Ordlyden i artikkel 15, jf. fortalen punkt 63, gir ikke den registrerte en rett eller den behandlingsansvarlige en plikt til å gi innsyn i journal på en spesifikk elektronisk måte, herunder krav om digital tilgang via egen brukerkonto. Nemnda opprettholdt Datatilsynets vedtak.

PVN-2024-10 Behandlingsgrunnlag for behandling av helseopplysninger i et forskningsprosjekt – opphevelse av Datatilsynets vedtak

Saken gjelder klage fra A på Datatilsynets avgjørelse om å avslutte sak om behandlingsgrunnlag for behandling av helseopplysninger i et forskningsprosjekt uten å gjøre undersøkelser og uten å ta stilling til om behandlingsgrunnlaget er lovlig.

Nemnda la til grunn at Datatilsynet plikter å behandle og ta stilling til om personopplysningsloven er brutt når de mottar en klage etter artikkel 77, men at loven åpner for en viss fleksibilitet når det gjelder hvor omfattende undersøkelser av faktum som er nødvendig og/eller hensiktsmessig. Det sentrale spørsmålet i saken var om det forelå gyldig behandlingsgrunnlag. Det var ikke mulig å ta stilling til spørsmålet om behandlingsgrunnlag uten å forelegge saken for den behandlingsansvarlige og innhente REKs vurdering av prosjektet. Da dette ikke var gjort, hadde Datatilsynet ikke oppfylt sin plikt etter artikkel 57

nr. 1 bokstav f til å behandle de klager som er inngitt av en registrert. Vedtaket ble opphevet og saken returnert til Datatilsynet for behandling.

PVN-2024-11 Behandling av personopplysninger i et konkursbo

Saken gjelder klage på Datatilsynets vedtak der Datatilsynet konkluderte med at konkursboet til [virksomhet] AS hadde rettslig grunnlag til å dele bostyrers innberetning med fordringshaverne.

I bostyrers innberetning etter konkursloven § 120 ble en politianmeldelse mot klager og hans forretningspartner omtalt. Nemnda la til grunn at det er bostyrer for konkursboet som er behandlingsansvarlig for behandling av personopplysninger i forbindelse med bobehandlingen, jf. personvernforordningen artikkel 4 nr. 7. Etter nemndas vurdering hadde bostyreren en rettslig forpliktelse til å omtale anmeldelsen i boets innberetning, samt til å sende innberetningen til boets fordringshaverne. Nemnda konkluderte med at konkursboet til [virksomhet] AS ved bostyrer hadde behandlingsgrunnlag for å dele opplysningene med fordringshaverne og konkursregisteret, jf. personvernforordningen artikkel 6. nr. 1 bokstav c, med supplerende rettsgrunnlag i konkursloven § 120. Datatilsynets vedtak ble opprettholdt.

PVN-2024-12 Bankens behandling av identitetsdokument med ansiktsbilde

Saken gjelder klage på Datatilsynets vedtak om at DNB Bank ASA har rettslig grunnlag for å lagre identitetsdokument med ansiktsbilde.

Nemnda la i likhet med Datatilsynet til grunn at banken har hjemmel i personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav c (nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse), med supplerende rettsgrunnlag i hvitvaskingsforskriften til å innhente og lagre en kopi av klagers identitetsdokument med ansiktsbilde, jf. artikkel 6 nr. 3. Nemnda la videre til grunn at ansiktsbildet banken innhenter og lagrer ikke stammer fra en særskilt teknisk behandling, og at bildet dermed ikke utgjør biometriske opplysninger i forordningens forstand, jf. artikkel 4 nr. 14. Nemnda viste også til forordningens fortalepunkt 51 der det presiseres at fotografier som viser personer, ikke på generelt grunnlag vil bli ansett som behandling av særlige kategorier opplysninger. Datatilsynets vedtak ble opprettholdt.

PVN-2024-17 Klage fra NAV på Datatilsynets vedtak om pålegg for brudd på personvernforordningen og ileggelse av overtredelsesgebyr

Saken gjelder klage fra NAV på Datatilsynets vedtak om pålegg for brudd på personvernforordningen og ileggelse av overtredelsesgebyr.

Nemnda uttaler seg generelt om forvaltningslovens krav til utforming av enkeltvedtak, herunder krav til konkretisering og begrunnelse, og at kravet til begrunnelse skjerpes i inngripende saker. Nemnda opphever 5 av tilsynets 11 pålegg. Flere av påleggene er vurdert til ikke å oppfylle forvaltningslovens krav til konkretisering og til ikke å være tilstrekkelig klare. Manglende knytter seg både til beskrivelsen av lovbruddene samt til redegjørelsen for hvilke tiltak som er nødvendig å iverksette for å oppfylle lovens krav. Uklarheten ved Datatilsynets lovanvendelse, tilsynets redegjørelse for faktum samt tilsynets mangelfulle vurdering av skyldkravet ved ileggelse av overtredelsesgebyr, representerer slike mangler ved vedtaket at nemnda kommer til at vedtaket om overtredelsesgebyr oppheves.

PVN-2024-24 Dekning av sakskostnader, jf. forvaltningsloven § 36

Saken gjelder krav om dekning av sakskostnader fra Meta Ireland og Facebook Norway etter at nemnda i sak PVN-2023-31 og PVN-2024-04 ga Meta Ireland og Facebook Norway medhold i klagen på Datatilsynets vedtak om ileggelse av tvangsmulkt.

Spørsmålet i saken var hvilke utgifter som hadde vært nødvendige for å få endret vedtaket. Nemnda mente det var forståelig at Meta Ireland og Facebook Norway søkte juridisk bistand i klageomgangen og at saken ble anlagt bredt. Sett hen til sakens kompleksitet og den store økonomiske betydningen tvangsmulktvedtaket hadde for klagerne, mente nemnda at utgiftene til advokatsalærer var nødvendige, med fradrag for timer medgått etter at vedtaket var truffet (tid for å gjennomgå vedtaket). Meta Ireland og Facebook Norway ble begge tilkjent kroner 1 911 936,30 hver til dekning av sakskostnader, jf. forvaltningsloven § 36.

Vurdering av fremtidsutsikter

Regjeringen ved Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet fremla ny nasjonal digitaliseringsstrategi 26. september 2024. Strategien tar sikte på at Norge skal bli verdens mest digitaliserte land innen 2030. Tanken er at digitalisering er nødvendig for å realisere de muligheter og å løse mange av de store utfordringene samfunnet står overfor. Strategien sikter blant annet mot å sørge for et godt og ivaretatt personvern for alle: «Godt personvern sikrer menneskets integritet og privatliv og er også en forutsetning for andre sentrale demokratiske verdier som informasjonsfrihet og ytringsfrihet. Men personvernet er under press. I dag vurderes ikke personvern helhetlig nok på tvers av sektorer. Det er en gjennomgående tendens til at digitaliseringen av samfunnet skjer på bekostning av personvernet. Skal vi lykkes med digitaliseringen, må folk være villige til å ta i bruk digitale tjenester. Innbyggerne må være sikre på at vi håndterer opplysninger om dem på en god måte. Godt personvern er derfor en forutsetning for å lykkes med digitalisering.»

Teknologirådet peker i artikkel 4. februar 2025 «Jakten på nullrisiko hindrer oss i å løse viktige samfunnsproblemer» på at konsekvensen at digitalisering og mer deling av persondata setter personvernet under press. Teknologirådet viser til at mange mener at digitaliseringen skjer på bekostning av personvernet, og dilemmaene mellom datadeling og personvern øker.

I NOU 2022: 11 *Ditt personvern – vårt felles ansvar* fremhever også Personvernkommissjonen at den digitaliseringsprosessen som preger alle samfunnssektorer, fører til at stadig flere personopplysninger samles inn, brukes og gjenbrukes. Selv om samfunnsgevinstene i mange sammenhenger er store, peker Personvernkommissjonen på at det ser ut til å være en tendens til at digitalisering skjer på bekostning av personvernet. Det tilsier behov for økt oppmerksomhet og økt styrking av personvernet fremover.

Ivaretagelse og sikring av personvern hensyn forutsetter et velfungerende håndhevingsapparat med tilstrekkelige ressurser, særlig hos Datatilsynet, men også i nemnda. Ressursene må stå i forhold til saksmengden. Det er grunn til å tro at økningen i antall saker fra 2023 til 2024, vil fortsette. Det er også grunn til å tro at sakene vil bli mer komplekse. Dette har sammenheng med gjennomføringen av personvernforordningen i norsk rett, sammenholdt med en økende digitalisering av samfunnet. Skal nemnda kunne være i stand til å møte utviklingen på en måte som i tilstrekkelig grad varetar hensynet til effektivitet og rettssikkerhet, er det nødvendig å styrke sekretariatet, som i dag består av bare én person. Dette vil også bidra til at nemnda kan fylle den rolle i rettsutviklingen som er forutsatt i Prop. 56 LS (2017–2018), blant annet når det gjelder fastsettelse av nivået for overtredelsesgebyr.

Det har lenge vært relativt uvanlig at nemnda avgjørelser er bragt inn for domstolene for rettslig prøving. Etter ikrafttreddelsen av dagens personopplysningslov i 2018, har nemndas vedtak blitt brakt inn for domstolene i to saker. Dette gjelder PVN-2018-14 (Legelisten.no) og PVN-2022-22 (Grindr). I Grindr-saken, som var til behandling i Oslo tingrett våren 2024 nedla både sekretariatet og nemndas medlemmer et betydelig arbeid under saksforberedelsen.

Staten ved Personvernemnda ble frifunnet ved tingrettens dom 1. juli 2024. Tingrettens dom er nå anket inn for Borgarting lagmannsrett. Ankeforhandlingen er berammet til 12. til 14. august 2025. Adgangen til å ilegge høye overtredelsesgebyr gir grunn til å tro at antallet saker som bringes inn for domstolene, vil øke i tiden som kommer. Dette bidrar i tilfelle også til å øke behovet for å styrke sekretariatet.

Personvernemnda er av den oppfatning at nemnda fungerer etter sin hensikt, og den løpende bidrar til rettsavklaring og økt kunnskap om de regler som gjelder, og om de hensynene som gjør seg gjeldende på dette området.